

31992L0066

5.9.1992

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 260/1

NÕUKOGU DIREKTIIV 92/66/EMÜ,**14. juuli 1992,****millega kehtestatakse ühenduse meetmed Newcastle'i haiguse tõrjeks**

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

Newcastle'i haiguse puhang võib kiiresti omandada episootilised mõõtmised ning põhjustada suremust ja häireid sellises ulatuses, mis võib järsult vähendada loomakasvatuse või kodulinnukasvatuse üldist tasuvust;

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

meetmed tuleb võtta kohe, kui kahtlustatakse haiguse esinemist, nii et kahtluse kinnitamise korral oleks võimalik rakendada viivitamatuid ja tõhusaid tõrjemeetmeid; pädevad asutused peavad kõnealuseid meetmeid kohandama vastavalt sellele, kas asjaomase riigi territooriumil või selle osal toimub ennetav vaktsineerimine;

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

puhangu ilmumise korral tuleb haiguse levikut vältida, jälgides hoolikalt loomade liikumist ja nakatuda võivate toodete kasutamist, vajaduse korral tuleb loomad vaktsineerida;

ning arvestades, et:

kodulinnud on loetletud asutamislepingu II lisas ning kodulinnude turustamine on põllumajandusega tegeleva elanikkonna oluline tuluaallikas;

haigus tuleb diagnoosida vastutavates riiklikes laborites, asjaomaste laborite töö kooskõlastamise peab tagama ühenduse tugilabor;

ühenduse tasandil on vaja kehtestada Newcastle'i haiguse puhangu korral võetavad tõrjemeetmed, et tagada kodulinnuli-hasektori areng ning aidata kaasa loomade tervise kaitsele ühenduses;

on vaja sätestada, et vaktsineerivad liikmesriigid koostavad vaktsineerimisplaani ning teavitavad komisjoni ja teisi liikmesriike kõnealustest plaanidest;

lisaks sellele tuleks sätestada ühenduse minimaalsed Newcastle'i haiguse tõrjemeetmed, mida kohaldatakse teatavate teiste liikide puhul;

Newcastle'i haiguse esinemise korral kohaldatakse nõukogu 26. juuni 1990. aasta otsuse 90/424/EMÜ (veterinaariaalaste kulutuste kohta) ⁽⁴⁾ artiklit 4;

⁽¹⁾ EÜT C 146, 5.6.1991, lk 12.

⁽²⁾ EÜT C 280, 28.10.1991, lk 174.

⁽³⁾ EÜT C 339, 31.12.1991, lk 14.

⁽⁴⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 19. Otsust on muudetud otsusega 91/133/EMÜ (EÜT L 66, 13.3.1991, lk 18).

on asjakohane teha komisjonile ülesandeks võtta vajalikud kohaldamismeetmed,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Ilma et see piiraks ühendusesisest kaubandust käsitlevate ühenduse sätete kohaldamist, määratletakse käesoleva direktiiviga ühenduse tõrjemeetmed Newcastle'i haiguse puhangu korral:

- a) kodulindude hulgas;
- b) kirjatuvide ning teiste kodulindudena peetavate lindude hulgas.

Käesolevat direktiivi ei kohaldata, kui Newcastle'i haigus avastatakse vabalt elavate metslindude hulgas; asjaomane liikmesriik teavitab sel juhul siiski komisjoni kõikidest võetud meetmetest.

Artikkel 2

Käesoleva direktiivi kohaldamisel kasutatakse vajaduse korral nõukogu 15. oktoobri 1990. aasta direktiivi 90/539/EMÜ (kodulindude ja haudemunade ühendusesisest kaubandust ning kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiuõuete kohta) ⁽¹⁾ artiklis 2 määratletud mõisteid.

Kasutatakse ka järgmisi mõisteid:

- a) *nakatunud kodulinnud* – kodulinnud:
 - kelle puhul on Newcastle'i haiguse esinemine ametlikult kinnitatud pärast volitatud labori tehtud uuringuid, või
 - kellel teise või hilisema puhangu korral ilmnevad Newcastle'i haigusele omased kliinilised sümptomid või tapajärgsed kahjustused;
- b) *nakatumiskahtlusega kodulinnud* – kodulinnud, kellel esinevad sellised kliinilised haigustunnused või tapajärgsed kahjustused, et Newcastle'i haiguse esinemist võib põhjendatult kahtlustada;
- c) *saastumiskahtlusega kodulinnud* – kodulinnud, kes otseselt või kaudselt võivad olla kokku puutunud Newcastle'i haiguse viirusega;

⁽¹⁾ EÜT L 303, 31.10.1990, lk 6. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/496/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56).

d) *vedelad toidujäätmed* – köökidest ja restoranidest või liha kasutavast tööstusest pärit jäätmed;

e) *pädev asutus* – pädev asutus direktiivi 90/425/EMÜ ⁽²⁾ artikli 2 lõikes 6 määratletud tähenduses;

f) *riiklik veterinaararst* – pädeva asutuse määratud veterinaararst;

g) *kirjatuvi* – tuvi, kes viiakse ära või on mõeldud äraviimiseks tuvilast ning lahtilaskmiseks, et ta saaks vabalt lennata tagasi tuvilasse või mõnda muusse sihtkohta;

h) *tuvila* – kirjatuvide pidamiseks või aretamiseks kasutatav rajatis.

Artikkel 3

Liikmesriigid tagavad, et Newcastle'i haiguse esinemise kahtlust tuleb viivitamata teatada pädevale asutusele.

Artikkel 4

1. Kui ettevõttes asuvate lindude puhul kahtlustatakse Newcastle'i haigusega nakatumist või saastumist, tagavad liikmesriigid, et riiklik veterinaararst käivitab haiguse esinemise kinnitamiseks või ümberlukkamiseks viivitamata ametliku uurimismenetluse ning eelkõige võtab või laseb võtta laboratoorseks uuringuteks vajalikud proovid.

2. Kohe, kui nakkuskahtlusest on teatatud, allutab pädev asutus asjaomase ettevõtte ametlikule järelevalvele ning nõuab eelkõige, et:

- a) registreeritakse kõik ettevõttes olevad kodulindude kategooriad ning iga kategooria puhul märgitakse surnud lindude arv, kliiniliste tunnustega lindude arv ja haigustunnusteta lindude arv. Registrit ajakohastatakse, nii et see hõlmaks nakkuskahtluse ajal sündinud või surnud linde. Registris olevaid andmeid ajakohastatakse pidevalt, need esitatakse nõudmise korral ning neid võib kontrollida iga kontrollkäigu ajal;
- b) kõiki ettevõttes olevaid kodulinde peetakse nende eluruumides või mõnes muus kohas, kus neid on võimalik isoleerida ning vältida kokkupuudet teiste kodulindudega;

⁽²⁾ Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiv 90/425/EMÜ ühendusesisese kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes kohaldatava veterinaar- ja zootehnilise kontrolli kohta seoses siseturu väljakujundamisega (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/496/EMÜ (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56).

- c) ettevõttesse ei tooda ja ettevõttest ei viida välja ühtki lindu;
- d) igasugune
- inimeste, loomade ja sõidukite liikumine ettevõttesse või sealst välja, ning
 - linnuliha või -rümpade, loomatoidu, tööriistade, jäätmete, väljaheidete, sõnniku, allapanu vm Newcastle'i haigust edasi kanda võivate esemete ja materjalide liikumine toimub üksnes pädeva asutuse loal;
- e) ettevõttest ei tohi välja viia ühtki muna, v.a munad, mis saadetakse otse ettevõttesse, mis on heaks kiidetud munatoodete tootmiseks ja/või töötlemiseks vastavalt direktiivi 89/437/EMÜ (¹) artikli 6 lõikele 1, ning mis transporditakse pädeva asutuse antud loa alusel. Kõnealune luba peab vastama I lisas sätestatud nõuetele;
- f) lindude majade ning ettevõtte sissekäikude juurde tuleb paigutada sobivad desinfitseerimisvahendid;
- g) vastavalt artiklile 7 viiakse läbi episotoloogiline uurimine.
3. Kuni lõikes 2 sätestatud ametlike meetmete kehtestamiseni võtab taudikahtlaste kodulindude omanik või pidaja kõik põhjendatud meetmed, et tagada lõike 2 järgimine, arvestamata punkti g.
4. Pädev asutus võib kohaldada lõikes 2 sätestatud meetmeid teiste ettevõtete suhtes, kui nende asukoht, piirid või kokkupuude taudikahtlase ettevõttega annab põhjust kahtlustada võimalikku saastumist.
5. Lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmeid ei tühistata enne, kui riiklik veterinaararst on Newcastle'i haiguse kahtluse välistanud.
- b) kõik saastuda võinud ained ja jäätmed, nt loomasööd, allapanu või sõnnik, hävitatakse või neid töödeldakse sobivalt. Sellise töötlemisega, mis toimub riikliku veterinaararsti juhiste kohaselt, tagatakse asjaomases materjalis leiduva Newcastle'i haiguse viiruse hävitamine;
- c) kui asjaomases ettevõttes pärit kodulinde on haiguse oletatava peiteaja jooksul tapetud, tuleb asjaomastelt lindudelt pärit liha võimaluse korral üles otsida ja hävitada;
- d) oletatava peiteaja jooksul munetud haudemunad, mis on ettevõttest välja viidud, tuleb üles otsida ja hävitada; sellistest munadest juba koorunud linnud võetakse ametliku järelevalve alla; oletatava peiteaja jooksul munetud toidumunad, mis on ettevõttest välja viidud, tuleb võimaluse korral üles otsida ja hävitada, v.a juhul, kui need on eelnevalt nõuetekohaselt desinfitseeritud;
- e) pärast punktides a ja b loetletud toiminguid puhastatakse ja desinfitseeritakse kodulindude eluruumidena kasutatavad hooned, nende ümbrus, transpordivahendid ja kogu saastuda võinud varustus vastavalt artikli 11 sätetele;
- f) uusi linde ei tooda ettevõttesse vähemalt 21 päeva jooksul pärast punktis e sätestatud toimingute lõppu;
- g) vastavalt artiklile 7 viiakse läbi episotoloogiline uurimine.
2. Pädev asutus võib laiendada lõikes 1 sätestatud meetmeid teistele naabruses asuvatele ettevõtetele, kui nende asukoht, piirid või kokkupuude ettevõttega, kus haiguse esinemine on kinnitatud, annab põhjust kahtlustada võimalikku saastumist.
3. Kui kodulinnukarjas, millel ei ilmne Newcastle'i haiguse kliinilisi tunnuseid, isoleeritakse Newcastle'i haiguse viirus intratserebraalse patogeensuse indeksiga üle 0,7 ja alla 1,2 ning kui artiklis 15 osutatud ühenduse tugilabor on tõestanud, et kõnealune viirusisolaat on pärit Newcastle'i haiguse nõrgestatud elusvaktsiinist, võib pädev asutus teha erandi lõike 1 punktides a–f sätestatud nõuetest, tingimusel et asjaomane ettevõtte võetakse 30 päevaks ametliku järelevalve alla, ning peab eelkõige nõudma, et:

Artikkel 5

1. Kui Newcastle'i haiguse esinemine ettevõtte kodulindude hulgas on ametlikult kinnitatud, tagavad liikmesriigid, et pädev asutus nõuab lisaks artikli 4 lõikes 2 loetletud meetmetele järgmistest meetmetest võtmist:

- a) kõik ettevõttes olevad linnud tapetakse viivitamata kohapeal. Surnud või tapetud linnud ja kõik munad hävitatakse. Need toimingud tehakse nii, et haiguse leviku oht oleks minimaalne;

— kohaldatakse artikli 4 lõike 2 punktide a, b, d, e ja f sätteid,

(¹) Nõukogu 20. juuni 1989. aasta direktiiv 89/437/EMÜ munatoodete tootmist ja turuleviimist mõjutavate hügieeni- ja tervishoiuküsimuste kohta (EÜT L 272, 22.7.1989, lk 87). Direktiivi on muudetud direktiiviga 89/662/EMÜ (EÜT L 395, 30.12.1989, lk 13).

— kodulinde ei tohi ettevõttest välja viia, v.a juhul, kui nad viiakse otse pädeva asutuse määratud tapamajja.

Kõnealuse tapamaja eest vastutavale pädevale asutusele tuleb teatada kavatsusest saata linnud sinna tapmiseks ning niipea kui linnud on tapamajja saabunud, tuleb neid hoida ja nad tappa teistest lindudest eraldi.

4. Käesoleva artikli lõikes 3 osutatud lindudelt pärit värskel lihal peab olema direktiivi 91/494/EMÜ artikli 5 lõikes 1 sätestatud tervisemärk.

5. Lõikes 3 ettenähtud sätted vaadatakse läbi, arvestades teadusuuringute arengut ning eesmärgiga võtta vastu ühtlustatud eeskirjad Newcastle'i haiguse vaktsiinide kasutamise kohta ühenduses.

Artikkel 6

Selliste ettevõtete puhul, mis koosnevad mitmest eraldi karjast, võib pädev asutus vastavalt kriteeriumidele, mille komisjon on ette näinud artiklis 25 sätestatud korras, teha erandi artikli 5 lõike 1 nõuetest nakatunud ettevõtte tervete karjade suhtes, tingimusel et riiklik veterinaararst on kinnitanud, et ettevõtte talitus on selline, et asjaomaseid karju majutatakse, peetakse ja söödetakse täiesti eraldi, nii et viirus ei saa levida ühelt karjalt teisele.

Artikkel 7

1. Episotoloogiline uurimine hõlmab:

- aega, mille jooksul Newcastle'i haigus on võinud asjaomases ettevõttes või tuvilas esineda,
- ettevõttes või tuvilas esineva Newcastle'i haiguse võimalikku päritolu ning muid ettevõtteid või tuvilaid, mis peavad kodulinde, tuvisid või muid kodulindudena peetavaid linde ning mis võisid nakatuda või saastuda samast allikast,
- inimeste, kodulindude, tuvide või muude kodulindudena peetavate lindude või muude loomade, sõidukite, munade, liha ja korjaste ning mis tahes tööriistade või ainete liikumist, mille käigus võis Newcastle'i haiguse viirus kanduda kõnealusesse ettevõttesse või tuvilasse või seal välja.

2. Kõikide Newcastle'i haiguse võimalikult kiireks likvideerimiseks vajalike meetmete täielikuks kooskõlastamiseks ja episotoloogilise uurimise läbiviimiseks kehtestatakse kriisikeskus.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud hääle-enamusega vastu riiklikke kriisikeskusi ja ühenduse kriisikeskusi käsitlevad üldeeskirjad.

Artikkel 8

1. Kui riiklikul veterinaararstil on alust kahtlustada, et mõnes ettevõttes olevad kodulinnud on nakatunud inimeste, loomade või sõidukite liikumise tulemusena või mõnel muul viisil, viiakse asjaomases ettevõttes läbi ametlik kontroll vastavalt lõikele 2.

2. Ametliku kontrolli eesmärk on avastada viivitamatult Newcastle'i haiguse kahtlused, lugeda kokku kodulinnud ja jälgida nende liikumist ning vajaduse korral võtta lõikes 3 sätestatud meetmed.

3. Kui ettevõttes viiakse läbi ametlik kontroll vastavalt lõigetele 1 ja 2, keelab pädev asutus kodulindude väljaviimise ettevõttest, v.a juhul, kui linnud viiakse ametliku järelevalve all otse tapamajja viivitamatuks tapmiseks. Enne sellise loa andmist peab riiklik veterinaararst olema kõik kodulinnud kliiniliselt läbi vaadanud, et välistada Newcastle'i haiguse esinemine asjaomases ettevõttes. Käesolevas artiklis osutatud liikumispääsradad kehtestatakse 21 päevaks alates võimaliku nakatumise viimasest kuupäevast; selliseid piiranguid tuleb siiski kohaldada vähemalt seitse päeva.

4. Kui tingimused seda lubavad, võib pädev asutus piirata käesolevas artiklis sätestatud meetmeid ettevõtte ühe osa ja selles olevate lindudega, tingimusel et kõnealuseid linde majutatakse, peetakse ja söödetakse täielikult eraldi ning nende eest kannavad hoolt eraldi töötajad.

5. Kui riiklikul veterinaararstil on alust kahtlustada kirjatuvide nakatumist või tuvilate saastumist Newcastle'i haiguse viirusega, võtab ta kõik vajalikud meetmed, et tagada piirangute kohaldamine asjaomase tuvila suhtes, sh kirjatuvide täielik liikumiskeeld väljapoole tuvilat 21 päeva jooksul.

Artikkel 9

1. Kui Newcastle'i haiguse esinemine ettevõtte kodulindude hulgas on ametlikult kinnitatud, tagavad liikmesriigid, et pädev asutus kehtestab nakatunud ettevõtte ümber ohustatud tsooni, mille raadius on vähemalt 3 kilomeetrit, ning mis asub järelevalvetsoonis raadiusega vähemalt 10 kilomeetrit. Kõnealuste tsoonide kehtestamisel võetakse arvesse Newcastle'i haigusega seotud geograafilisi, halduslikke, ökoloogilisi ja episotoloogilisi tegureid ning seireseadmeid.

2. Ohustatud tsoonis kohaldatavad meetmed sisaldavad järgmist:

- a) tehakse kindlaks kõik asjaomases tsoonis asuvad kodulinde pidavad ettevõtted;
- b) kodulinde pidavaid ettevõtteid külastatakse korrapäraselt, tehakse asjaomaste lindude kliiniline läbivaatus ning vajaduse korral võetakse laboriuuringuteks proovid; külastused ja leiud tuleb registreerida;
- c) kõiki kodulinde peetakse nende eluruumides või mõnes muus kohas, kus linnud on võimalik isoleerida;
- d) ettevõtte sissekäigu ja väljapääsu juures kasutatakse sobivaid desinfitseerimisvahendeid;
- e) kontrollitakse kodulinde, linnurümpasid ja -mune käitlevate isikute ning kodulinde, linnurümpasid ja -mune vedavate sõidukite liikumist tsooni sees; üldiselt on keelatud kodulinde transportida, v.a transiitvedu suurematel maanteedel või raudteedel;
- f) keelatud on kodulindude ja haudemunade väljaviimine ettevõttest, kus neid hoitakse, v.a juhul, kui pädev asutus on andnud loa transportida:
 - i) kodulinnud viivitamata tapmiseks tapamajja, mis soovitavalt asub nakatunud piirkonnas, või kui see ei ole võimalik, siis pädeva asutuse määratud väljaspool nakatunud piirkonda asuvasse tapamajja. Sellisel kodulinnulihal peab olema direktiivi 91/494/EMÜ⁽¹⁾ artikli 5 lõikes 1 sätestatud tervisemärk;
 - ii) ühepäevased tibud või munemisvalmis noorkanad järelevetsoonis asuvasse ettevõttesse, kus ei ole teisi kodulinde. Liikmesriikidel, kes ei ole suutelised tagama ühepäevaste tibude või munemisvalmis noorkanade transporti järelevetsoonis asuvasse ettevõttesse, lubatakse artiklis 25 sätestatud korras lasta kõnealused tibud ja noorkanad transportida väljaspool järelevetsooni asuvasse ettevõttesse. Eespool osutatud ettevõtetes tuleb viia läbi ametlik kontroll vastavalt artikli 8 lõikele 2;
 - iii) haudemunad pädeva asutuse määratud haudejaama; enne lähetamist tuleb munad ja nende pakendid desinfitseerida.

Punktides i, ii ja iii lubatud transport peab toimuma otse ning ametliku kontrolli all. Seda lubatakse alles pärast seda, kui riiklik veterinaararst on ettevõttes läbi viinud tervishoiukontrolli. Kasutatavad transpordivahendid tuleb enne ja pärast kasutamist puhastada ja desinfitseerida;

⁽¹⁾ Nõukogu 26. juuni 1991. aasta direktiiv 91/494/EMÜ värskelinnuliha ühendusesisest kaubandust ning kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiuünete kohta (EÜT L 268, 24.9.1991, lk 35).

g) keelatud on kasutatud allapanu või linnusõnniku äraviimine või laotamine ilma loata;

h) keelatud on messid, turud, näitused ja muud kodulindude või muude lindude kogunemised.

3. Ohustatud tsoonis rakendatakse meetmeid vähemalt 21 päeva jooksul pärast nakatunud ettevõtte esialgset puhastamist ja desinfitseerimist vastavalt artiklile 11. Ohustatud tsoon moodustab seejärel osa järelevetsoonist.

4. Järelevetsoonis kohaldatavad meetmed sisaldavad järgmist:

- a) tehakse kindlaks kõik asjaomases tsoonis asuvad kodulinde pidavad ettevõtted;
- b) kontrollitakse kodulindude ja haudemunade liikumist asjaomases tsoonis;
- c) keelatud on kodulindude viimine tsoonist välja esimese 15 päeva jooksul, v.a juhul, kui linnud viiakse otse väljaspool järelevetsooni asuvasse pädeva asutuse määratud tapamajja. Sellisel kodulinnulihal peab olema direktiivi 91/494/EMÜ artiklis 5 sätestatud tervisemärk;
- d) keelatud on haudemunade väljaviimine järelevetsoonist, v.a juhul, kui munad viiakse pädeva asutuse määratud haudejaama. Enne lähetamist tuleb munad ja nende pakendid desinfitseerida;
- e) keelatud on kasutatud allapanu või linnusõnniku väljaviimine tsoonist;
- f) keelatud on messid, turud, näitused ja muud kodulindude või muude lindude kogunemised;
- g) ilma et see piiraks punktide a ja b sätete kohaldamist, on keelatud kodulindude transport, v.a transiitvedu suurematel maanteedel ja raudteedel.

5. Järelevetsoonis rakendatakse meetmeid vähemalt 30 päeva jooksul pärast nakatunud ettevõtte esialgset puhastamist ja desinfitseerimist vastavalt artiklile 11.

6. Kui tsoonid asuvad mitme liikmesriigi territooriumil, teevad asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused lõikes 1 nimetatud piirkondade määratlemisel koostööd. Vajaduse korral määratletakse ohustatud tsoon ja järelevetsoon artiklis 25 sätestatud korras.

7. Kui artiklis 7 osutatud episotoloogiline uurimine kinnitab, et puhangu põhjuseks on nakkus, mis ei ole levinud, võib artiklis 25 sätestatud korras vähendada ohustatud tsoonide ja järelevalvetsoonide suurust ja lühendada asjaomaste meetmete kohaldamise aega.

Artikkel 10

Liikmesriigid tagavad, et:

- a) pädev asutus määrab kindlaks korra, mis võimaldab liikmesriikidel jälgida munade, kodulindude ja kodulindudena peetavate lindude liikumist;
- b) kodulindude ja/või kirjatuvide ja/või kodulindudena peetavate lindude omanikult või pidajalt nõutakse, et ta esitaks pädevale asutusele selle nõudmisel teabe tema ettevõttesse toodavate või sealt äraviidavate kodulindude ja munade kohta, samuti nende võistluste ja näituste kohta, kus asjaomased kirjatuvivid on osalenud;
- c) kõik kodulindude, munade, kirjatuvide ning kodulindudena peetavate lindude transpordi või turustamisega seotud isikud on võimelised andma pädevale asutusele teavet nende poolt turustatud kodulindude, munade, kirjatuvide ja kodulindudena peetavate lindude liikumise kohta ning esitama selle teabe kohta kõik üksikasjad.

Artikkel 11

Liikmesriigid tagavad, et:

- a) kasutatavad desinfitseerimisvahendid ja nende kontsentratsioonid on pädeva asutuse poolt ametlikult heaks kiidetud;
- b) puhastamine ja desinfitseerimine toimub ametliku järelevalve all vastavalt:
 - i) riikliku veterinaararsti juhiste;le;
 - ii) nakatunud ettevõtte puhastamise ja desinfitseerimise korrale, mis on sätestatud II lisas.

Artikkel 12

Proovide võtmine ja laboratoorne kontroll Newcastle'i haiguse viiruse esinemise avastamiseks toimub vastavalt III lisale.

Artikkel 13

Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus võtab kõik vajalikud meetmed ohustatud tsoonis ja järelevalvetsoonis asuvate isikute teavitamiseks kehtestatud piirangutest ning teeb kõik vajalikud korraldused kõnealuste meetmete nõuetekohaseks rakendamiseks.

Artikkel 14

1. Liikmesriigid tagavad, et igas liikmesriigis määratakse:

- a) riiklik labor, kus on olemas seadmed ja eksperdid, et igal ajal oleks võimalik täielikult määrata Newcastle'i haiguse viiruse antigeenset ja bioloogilist tüüpi ja kinnitada piirkondlikest diagnostikalaboritest saadud tulemusi;
- b) riiklik labor, kus testitakse piirkondlikes laborites kasutamiseks ettenähtud reaktiive;
- c) riiklik instituut või labor, kus on võimalik testida asjaomases riigis profülaktiliseks kasutamiseks lubatud või eriolukorra tarbeks varutud vaktsiinide tõhusust ja puhtust.

2. IV lisas loetletud riiklikud laborid vastutavad diagnostikastandardite ja -meetodite, reaktiivide kasutamise ja vaktsiinide testimise kooskõlastamise eest.

3. IV lisas loetletud riiklikud laborid vastutavad iga liikmesriigi Newcastle'i haigusega tegelevas diagnostikalaboris kehtestatud standardite ja meetodite kooskõlastamise eest. Sel eesmärgil:

- a) võivad nad toimetada diagnostilisi reaktiive riiklikele laboritele;
- b) kontrollivad nad asjaomases liikmesriigis kasutatavate diagnostiliste reaktiivide kvaliteeti;
- c) korraldavad nad korrapäraselt võrdluskatseid;
- d) säilitavad nad Newcastle'i haiguse viiruse isolaate, mis on seotud asjaomases liikmesriigis kinnitatud juhtudega;
- e) tagavad nad piirkondlikes diagnostikalaborites saadud positiivsete tulemuste kinnitamise.

4. IV lisas loetletud riiklikud laborid teevad koostööd artiklis 15 osutatud ühenduse tugilaboriga.

Artikkel 15

Ühenduse tugilabor Newcastle'i haiguse jaoks on nimetatud V lisas. Ilma et see piiraks otsuse 90/424/EMÜ⁽¹⁾ ja eriti selle artikli 28 sätete kohaldamist, määratletakse asjaomase labori volitused ja ülesanded kõnealuses lisas.

⁽¹⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 19.

Artikkel 16

1. Liikmesriigid tagavad, et:
 - a) Newcastle'i haiguse vastu vaktsineerimist pädeva asutuse lubatud vaktsiinidega võib kasutada profülaktilisel eesmärgil või haiguse ilmnemise korral võetavate tõrjemeetmete täiendamiseks;
 - b) kasutada lubatakse üksnes vaktsiine, millel on selle liikmesriigi pädeva asutuse müügiluba, kus vaktsiini kasutatakse.
2. Lisakriteeriumid vaktsiinide kasutamise kohta Newcastle'i haiguse vastu võib kehtestada artiklis 25 sätestatud korras.

Artikkel 17

1. Liikmesriik, kus toimub vabatahtlik või kohustuslik ennetav vaktsineerimine Newcastle'i haiguse vastu, teavitab sellest komisjoni ja teisi liikmesriike.
2. Lõike 1 kohaselt esitatud teabes tuleb täpsustada:
 - kasutatava vaktsiini omadused ja koostis,
 - vaktsiinide jaotamise, ladustamise ja kasutamise järelevalvekord,
 - kodulinnuliigid ja -kategoriad, keda võib või tuleb vaktsineerida,
 - piirkonnad, kus võib või tuleb vaktsineerida,
 - vaktsineerimise põhjused.
3. Liikmesriigid võivad sätestada vaktsineerimisprogrammi kehtestamise kirjatuvide jaoks. Sellisel juhul peavad nad teavitama komisjoni. Ilma et see piiraks sellise programmi kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et võistluste ja näituste korraldajad võtavad vajalikud meetmed, nii et võistlustele ja näitustele võiks registreerida üksnes Newcastle'i haiguse vastu vaktsineeritud kirjatuviseid.
4. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, eelkõige seoses vastuvõetavate kriteeriumidega, ning erandid, mis võidakse teha liikmesriigi sanitaarseisundit arvesse võttes, määratakse kindlaks artiklis 25 sätestatud korras.

Artikkel 18

1. Liikmesriigid tagavad, et kui Newcastle'i haiguse esinemine on kinnitatud, võib pädev asutus muude käesolevas määruses sätestatud tõrjemeetmete täiendamiseks määrata kindlaks territooriumi ja ajavahemiku, kus ning mille jooksul toimub asjaomaste kodulinnuliikide kiire ja süstemaatiline vaktsineerimine (erakorraline vaktsineerimine) ametliku kontrolli all. Erakorralist vaktsineerimist kohaldav liikmesriik teavitab komisjoni ja teisi liikmesriike Newcastle'i haiguse olukorrast ja erakorralise vaktsineerimise programmist otsusega 68/361/EMÜ⁽¹⁾ loodud alalises veterinaar Komitees.
2. Lõikes 1 osutatud juhul on keelatud kodulindude vaktsineerimine ja revaktsineerimine ettevõttes, mille suhtes kohaldatakse artiklis 4 osutatud piiranguid.
3. Lõikes 1 osutatud juhul:
 - a) vaktsineeritakse asjaomased linnuliigid niipea kui võimalik;
 - b) peavad kõik asjaomastesse linnuliikidesse kuuluvad ning vaktsineerimispiirkonnas sündinud või sinna toodud linnud olema vaktsineeritud;
 - c) peavad kõik asjaomastesse liikidesse kuuluvad ja vaktsineerimispiirkonnas peetavad kodulinnud jääma kõnealusesse piirkonda kogu lõikes 1 sätestatud vaktsineerimise ajal, v.a:
 - ühepäevased tibud, kes viiakse vaktsineerimispiirkonnas asuvasse ettevõttesse, kus nad vaktsineeritakse,
 - kodulinnud, kes viiakse viivitamatuks tapmiseks otse tapamajja. Kui tapamaja asub väljaspool vaktsineerimispiirkonda, lubatakse linde transportida alles pärast seda, kui riiklik veterinaararst on ettevõttes läbi viinud tervishoiukontrolli;
 - d) võib pärast punktis a sätestatud vaktsineerimise lõppu lubada vaktsineerimispiirkonnast välja viia:
 - lihatootmiseks ettenähtud ühepäevaseid tibusid, kes viiakse ettevõttesse, kus nad vaktsineeritakse; asjaomane ettevõtte peab olema järelevalve all, kuni sinnatoodud kodulinnud on tapetud,
 - rohkem kui 21 päeva varem vaktsineeritud kodulinde, kes on ette nähtud viivitamatuks tapmiseks,

⁽¹⁾ EÜT L 255, 18.10.1968, lk 23.

— rohkem kui 21 päeva varem vaktsineeritud kodulindudele pärit haudemune; enne lähetamist tuleb munad ja nende pakendid desinfitseerida.

4. Lõike 3 punktides b ja d sätestatud meetmeid kohaldatakse kolme kuu jooksul pärast lõikes 1 osutatud vaktsineerimise lõppu; meetmete kohaldamist võib pikendada kolme kuu võrra üks kord või korduvalt.

5. Erandina lõike 3 punktides a ja b võib pädev asutus vabastada teatavad erilise teadusliku väärtusega linnukarjad süstemaatilise vaktsineerimisest, tingimusel et pädev asutus võtab kõik vajalikud meetmed asjaomaste lindude tervise kaitseks ning teeb neile korrapäraselt seroloogilist kontrolli.

6. Komisjon jälgib haiguse olukorra arengut ning võib vajaduse korral teha artiklis 25 sätestatud korras otsuse, eelkõige seoses liikumise kontrolli ja vaktsineerimisega.

Artikkel 19

1. Kui kirjatuvide või kodulindudena peetavate lindude puhul kahtlustatakse nakatumist Newcastle'i haigusesse, tagavad liikmesriigid, et riiklik veterinaararst algatab kõnealuse haiguse esinemise kinnitamiseks või ümberlukkamiseks viivitamata ametliku uurimismenetluse; eelkõige võtab riiklik veterinaararst proovid laboriuuringute jaoks või laseb sellised proovid võtta.

2. Niipea kui pädevale asutusele on nakatumiskahtlusest teatatud, võtab ta asjaomase ettevõtte või tuvila ametliku järelevalve alla ning keelab tuvilast või ettevõttest välja viia tuvisid või kodulindudena peetavaid linde ning kõike muud, mis võiks Newcastle'i haigust edasi kanda.

3. Lõigetes 1 ja 2 sätestatud meetmeid ei tühistata enne, kui riiklik veterinaararst on Newcastle'i haiguse kahtluse välistanud.

4. Niipea kui Newcastle'i haiguse esinemine on ametlikult kinnitatud, nõuab pädev asutus muu hulgas:

a) artikli 5 lõike 1 punktides a, b, e ja f sätestatud tõrje- ja likvideerimismeetmete kohaldamist Newcastle'i haigusesse nakatunud kirjatuvide või kodulindudena peetavate lindude ning saastunud tuvilate suhtes; või

b) vähemalt

i) tuvide või kodulindudena peetavate lindude liikumiskeelu kehtestamist väljaspool tuvilat või ettevõtet vähemalt 60 päeva jooksul pärast Newcastle'i haiguse kliiniliste tunnuste kadumist;

ii) saastuda võinud ainete või jäätmete hävitamist või töötlemist. Töötlemisega tuleb tagada asjaomases materjalis leiduva Newcastle'i viiruse ning punktis i osutatud 60 päeva jooksul kogunenud jäätmete täielik hävitamine;

c) episitoloogilist uurimist vastavalt artiklile 7.

5. Kui see on vajalik käesolevas artiklis ettenähtud sätete nõuetekohaseks kohaldamiseks, esitavad liikmesriigid komisjonile alalises veterinaararstiteade haiguse olukorra ning kohaldatavate tõrjemeetmete kohta vastavalt VI lisas esitatud näidisele.

Artikkel 20

1. Rahvusvahelistelt transpordivahenditelt, nt laevadelt, maismaasõidukitelt või lennukitelt pärit vedelaid toidujäätmeid on keelatud kasutada kodulindude söötmiseks; sellised vedelad toidujäätmed kogutakse kokku ja hävitatakse ametliku järelevalve all.

2. Muid kui lõikes 1 määratletud vedelaid toidujäätmeid või kodulindude jäänuseid võib lubada kodulindude söötmiseks üksnes pärast kuumtöötlemist nõuetekohaste seadmetega, millega tagatakse, et haigus ei kandu edasi ning et Newcastle'i haiguse viirus hävib.

3. Vajaduse korral näeb komisjon artikli 25 lõikes 2 sätestatud korras ette lõike 2 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad.

Artikkel 21

1. Iga liikmesriik koostab situatsiooniplaani, milles täpsustatakse Newcastle'i haiguse puhangu korral rakendatavad riiklikud meetmed.

Kõnealuse plaaniga tuleb võimaldada juurdepääs vahenditele, seadmetele, töötajatele ja kõikidele muudele puhangu kiireks ja tõhusaks likvideerimiseks vajalikele asjakohastele materjalidele. Selles peavad olema täpselt märgitud nõuded, mida liikmesriik erakorralise vaktsineerimise korral vaktsiinidele esitab.

2. Plaani koostamisel kohaldatavad kriteeriumid on sätestatud VII lisas.

3. VII lisas loetletud kriteeriumide kohaselt koostatud plaanid esitatakse komisjonile hiljemalt kuus kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

4. Komisjon vaatab plaanid läbi, et veenduda, kas need võimaldavad saavutada soovitud eesmärgi, ning teeb asjaomasele liikmesriigile ettepanekud vajalike muudatuste kohta, millega tagatakse, et plaanid on kooskõlas teiste liikmesriikide plaanidega.

Komisjon kiidab vajaduse korral muudetud plaanid heaks artiklis 25 sätestatud korras.

Seejärel võib plaane samas korras olukorra arengu arvessevõtmiseks muuta või täiendada.

Artikkel 22

Komisjoni eksperdid võivad koostöös pädevate asutustega teha kohapealseid kontrolle, kui see on vajalik käesoleva direktiivi ühtseks kohaldamiseks. Selleks võivad eksperdid kontrollida representatiivset osa ettevõtetest, et veenduda, kas pädevad asutused kontrollivad käesoleva direktiivi nõuete täitmist asjaomaste ettevõtete poolt. Komisjon teatab liikmesriikidele kontrollide tulemustest.

Liikmesriik, kelle territooriumil kontroll läbi viiakse, annab ekspertidele kogu vajaliku abi nende ülesannete täitmiseks.

Käesoleva artikli rakendamise üldsätted määratakse kindlaks artiklis 25 ettenähtud korras.

Artikkel 23

Üksikasjalikud eeskirjad, mis reguleerivad ühenduse rahalist toetust käesoleva direktiivi kohaldamisega seotud meetmete puhul, on sätestatud otsuses 90/424/EMÜ.

Artikkel 24

Vajaduse korral muudab nõukogu lisasid komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega, eelkõige selleks, et võtta arvesse teadustöö ja diagnostikameetodite arengut.

Artikkel 25

1. Kui tuleb järgida käesolevas artiklis sätestatud korda, teavitab otsuse 68/361/EMÜ alusel asutatud alalise veterinaar-komitee (edaspidi "komitee") esimees komiteed asjaomasest küsimusest viivitamata kas omal algatusel või liikmesriigi esindaja taotlusel.

2. Komisjoni esindaja esitab komiteele võetavate meetmete eelnõu. Tähtaja jooksul, mille esistuja määrab lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamus esitatakse häälteenamusega, mis on sätestatud

asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 nõukogu otsuste vastu võtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

3. a) Kui kavandatavad meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need viivitamata vastu.

b) Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei esita oma arvamust, esitab komisjon võetavate meetmete kohta viivitamata ettepaneku nõukogule. Nõukogu langetab otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Kui nõukogu ei ole kolme kuu jooksul alates ettepaneku saamisest otsust teinud, võtab komisjon ettepanekud meetmed vastu, juhul kui nõukogu ei ole lihthäälteenamusega nimetatud meetmete vastu.

Artikkel 26

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid enne 1. oktoobrit 1993. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile siseriiklike õigusnormide tekstid, mis nad on vastu võtnud käesoleva direktiivi reguleerimisalas.

Artikkel 27

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 14. juuli 1992

Nõukogu nimel
eesistuja
J. GUMMER

I LISA

LUBA MUNADE VÄLJAVIIMISEKS ETTEVÕTTEST VASTAVALT KÄESOLEVA DIREKTIIVI ARTIKLI 4 LÕIKE 2 PUNKTI e TINGIMUSTELE

Vastavalt artikli 4 lõike 2 punkti e sätetele pädeva asutuse väljaantud luba munade väljaviimiseks taudikahtlasest ettevõttest munatoodete tootmiseks ja töötlemiseks vastavalt direktiivi 89/437/EMÜ artikli 6 lõike 1 sätetele heakskiidetud ettevõttesse, edaspidi "määratud ettevõtte", peab vastama järgmistele tingimustele:

- 1) selleks, et mune lubatakse taudikahtlasest ettevõttest välja viia:
 - a) peavad need vastama direktiivi 89/437/EMÜ lisa IV peatükis sätestatud nõuetele;
 - b) tuleb need saata otse taudikahtlasest ettevõttest määratud ettevõttesse; taudikahtlase ettevõtte ametlik veterinaararst peab iga partii enne lähetamist pitseerima ning partii peab jääma pitseerituks, kuni see on transporditud määratud ettevõttesse;
- 2) taudikahtlase ettevõtte ametlik veterinaararst teatab määratud ettevõtte eest vastutavale pädevale asutusele kavatsusest sinna mune saata;
- 3) määratud ettevõtte eest vastutav pädev asutus tagab, et:
 - a) lõike 1 punktis b osutatud munad on alates saabumisest kuni töötlemiseni teistest munadest eraldatud;
 - b) selliste munade koori käsitatakse kõrge riskiteguriga materjalina vastavalt direktiivi 90/667/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 2 lõikele 2 ning neid käideldakse vastavalt kõnealuse direktiivi II peatüki nõuetele;
 - c) pakkematerjal, lõike 1 punktis b osutatud munade transpordiks kasutatavad sõidukid ning munadega kokkupuutuvad kohad tuleb puhastada ja desinfitseerida nii, et Newcastle'i haiguse viirus häviks täielikult;
 - d) taudikahtlase ettevõtte ametlikku veterinaararsti teavitatakse kõikidest töödeldud munade partiidest.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 1990. aasta direktiiv 90/667/EMÜ, millega kehtestatakse veterinaareeskirjad loomsete jäätmete kõrvaldamise, ümbertöötamise ja turuleviimise kohta ning haigustekitajate vältimise kohta loomset päritolu või kalast valmistatud loomasöötaades ning muudetakse direktiivi 90/425/EMÜ (EÜT L 363, 27.12.1990, lk 51).

II LISA

NAKATUNUD ETTEVÕTTE PUHASTAMINE JA DESINFITSEERIMINE

I. Esialgne puhastamine ja desinfitseerimine

- a) Niipea kui kodulindude korjused on hävitamiseks ära viidud, tuleb ruumide neid osi, kus asjaomaseid linde peeti, ning tapmise või tapajärgse kontrolli ajal saastunud muude hoonete, hoovide vms osi pihustada desinfitseerimisvahenditega, mis on kasutamiseks heaks kiidetud käesoleva direktiivi artikli 11 kohaselt.
- b) Lindudelt või munadelt pärit kude, mis võis saastata hooneid, hoove, riistu vms, tuleb hoolikalt kokku koguda ning hävitada koos korjustega.
- c) Kasutatud desinfitseerimisvahend peab jääma pindadele vähemalt 24 tunniks.

II. Lõplik puhastamine ja desinfitseerimine

- a) Kõikidelt pindadelt tuleks rasvatustamisainega eemaldada rasv ja mustus ning pinnad tuleks pesta veega.
- b) Pärast punktis a kirjeldatud pesemist tuleks pindadele pihustada desinfitseerimisvahendit.
- c) Seitsme päeva pärast tuleks pindu töödelda rasvatustamisainega, pesta külma veega, pihustada pindadele desinfitseerimisvahendit ning pesta uuesti veega.
- d) Kasutatud allapanu ja sõnnikut tuleb töödelda meetodil, mis tapab viiruse. See meetod peab sisaldama vähemalt ühte järgmistest toimingutest:
 - i) materjal põletatakse või seda töödeldakse auruga temperatuuril 70 °C;
 - ii) materjal maetakse piisavalt sügavale, et sellele ei pääseks ligi kahjurid ega metslinnud;
 - iii) materjal laotakse kuhja, niisutatakse (kui see on vajalik käärimise soodustamiseks) ja kaetakse soojuse säilitamiseks kinni, nii et temperatuur on püsivalt 20 °C, ning hoitakse kaetult 42 päeva, et sellele ei pääseks ligi kahjurid ega metslinnud.

III LISA

NEWCASTLE'I HAIGUSE KINNITAMISE JA ERISTUSDIAGNOOSI DIAGNOSTIKAMEETODID

Järgmiseid meetodeid Newcastle'i haiguse viiruste isolatsiooniks ja iseloomustamiseks tuleks käsitada suuniste ja miinimumkriteeriumidena haiguse diagnoosimisel.

Newcastle'i haigust põhjustav viirus on *Paramyxoviridae* prototüüp-viirus. Tänapäeval on üheksa seroloogiliselt eristatavat lindude paramüksoviiruste rühma, mida tähistatakse lühenditega PMV-1–PMV-9. Kõik Newcastle'i haiguse viirused kuuluvad rühma PMV-1. Newcastle'i haiguse kinnitamise ja eristusdiagnoosi diagnostikameetodite puhul kasutatakse järgmist mõistet:

Newcastle'i haigus on lindude infektsioon, mida põhjustab paramüksoviirus-1 tüvi, mille intratserebraalse patogeensuse indeks (ICPI) ühepäevastel tibudel on kõrgem kui 0,7.

1. PEATÜKK

Proovide võtmine ja töötlemine

1. Proovid

Kloaagi-tampooniproovid (või fekaalid) ning hingetoru-tampooniproovid haigetelt lindudelt; fekaalid või soolesisaldis, ajukude, hingetoru, kopsud, maks, põrn ning muud ilmselt kahjustatud elundid hiljuti surnud lindudelt.

2. Proovide töötlemine

Lõikes 1 osutatud elunditest ja kudedest võib kokku panna liitproovi, kuid oluline on fekaale töödelda eraldi. Tampooniproovid tuleks asetada piisavasse kogusesse antibiootikumi söötmesse, nii et need oleksid täielikult kaetud. Roojaproovid ja elundid tuleks homogeneida (suletud segistis või uhmri ja nua ning steriilse liiva abil) antibiootikumi söötmes ning valmistada neist 10–20 % (w/v) suspensioonid söötmes. Suspensioone tuleks hoida umbes kaks tundi ümbritseva õhu temperatuuril (või pikema aja jooksul 4 °C juures) ning seejärel selitada tsentrifuugides (nt 800–1 000 g juures 10 minutit).

3. Antibiootikumi sööde

Eri laborites on edukalt kasutatud mitmeid antibiootikumi söötmeid ning II lisas osutatud laborid on võimelised iga asjaomase riigi puhul nõu andma. Roojaproovide puhul on nõutav kõrge antibiootikumide kontsentratsioon ning tüüpiline segu on 10 000 ühikut (milliliitrites) penitsilliini, 10 mg streptomüsiini, 0,25 mg gentamüsiini ja 5000 ühikut mükostatiini fosfaatpuhvri lisandiga keedusoolalahuse ml kohta. Neid sisaldusi võib vähendada kuni viis korda kudedes ja hingetoru-tampooniproovide puhul. Klamüüdia tõrjeks võib lisada 50 mg/ml oksütetratsükliini. Söötme valmistamisel tuleb pärast antibiootikumide lisamist kindlasti kontrollida pH-d ning reguleerida see vahemikku 7,0–7,4.

2. PEATÜKK

Viiruse isolatsioon

Viiruse isolatsioon embrüonaalses staadiumis olevates kanamunades

Nakatamiseks tuleks 0,1–0,2 ml selitatud supernatanti viia vähemalt nelja embrüonaalses staadiumis oleva ning 8–10 päeva inkubeeritud kanamuna allantoisi õõnde. Ideaaljuhul peaksid kõnealused munad olema pärit erilisest patogeeni-vabast karjast, kuid kui see on raskendatud, võib kasutada mune, mis on saadud karjast, mille puhul on tõestatud, et see on vaba Newcastle'i haiguse viiruse antikehadest. Nakatatud mune hoitakse 37 °C juures ning valgustatakse iga päev läbi. Surnud või surevate embrüotega munad jahutatakse temperatuurini 4 °C ja kontrollitakse allantoisi-amnionivedeliku hemaglutinatsiooni, kuus päeva pärast nakatamist toimitakse samamoodi kõikide ülejäänud munadega. Kui hemaglutinatsiooni ei täheldata, korraldatakse eespool kirjeldatud protseduuri, kasutades inokulaadina allantoisi-amnionivedelikku.

Kui avastatakse hemaglutinatsioon, tuleks kultiveerimisega kindlaks teha saastumine bakteritega. Kui proovis leidub baktereid, võib vedelikud filtrida 450 nm membraanfiltriga, lisada antibiootikumid ning saadud seguga nakatada embrüonaalses staadiumis olevad munad eespool kirjeldatud viisil.

3. PEATÜKK

Eristusdiagnoos

1. Esialgne eristamine

Kõik hemaglutinatsiooni tekitavad viirused tuleks saata II lisas osutatud riiklikku laborisse täielikuks identifitseerimiseks, iseloomustamiseks ja patogeensustestide tegemiseks. Siiski on oluline, et Newcastle'i haiguse ajutisi tõrjemeetmeid, mille eesmärk on piirata viiruse levikut, rakendatakse niipea kui võimalik ning et piirkondlikud laborid on võimelised kindlaks tegema Newcastle'i haiguse viiruse esinemist. Hemaglutinatsiooni põhjustavaid vedelikke tuleks seepärast kasutada 5. ja 6. peatükis kirjeldatud hemaglutinatsiooni inhibitsiooni testis. Positiivset inhibitsiooni, s.o vähemalt 2⁴ Newcastle'i haiguse viirusspetsiifilise polükloonaalse antiseerumi puhul, mille tiiter on vähemalt 2⁹, saab kasutada esialgseks identifitseerimiseks, mis võimaldab kehtestada ajutisi tõrjemeetmeid.

2. Kinnitav identifitseerimine

Riiklik labor peaks tegema kõigi hemaglutineerivate agensite täieliku eristusdiagnoosi. Newcastle'i haiguse viiruse esinemist kinnitatakse jälle inhibitsiooni abil hemaglutinatsiooni inhibitsiooni testides kanade monospetsiifiliste antiseerumitega. 7. peatükis kirjeldatud intratserebraalse patogeensuse indeksi testid tuleks teha kõikide positiivsete isolaatidega. Patogeensuse indeks üle 0,7 näitab viiruse esinemist ning sellisel juhul tuleb täielikult rakendada tõrjemeetmeid.

Hiljutine areng Newcastle'i haiguse viiruste tüübi määramisel, eelkõige monokloonaalsete antikehade meetodite osas, võimaldab tüvesid ja isolaate rühmitada. Eelkõige on kättesaadavad mõned monokloonaalsed antikehad, mis on omased ühenduse territooriumil kasutatavatele vaktsiinivõvedele ning mida võib kasutada lihtsates hemaglutinatsiooni inhibitsiooni testides.

Kuna elusvaktsiini tüvesid võib sageli isoleerida kodulindudel võetud proovidest, on ilmne eelis, kui need identifitseeritakse kiiresti II lisas osutatud riiklikus laboris. Selliseid monokloonaalseid antikehi peaks varuma artiklis 14 osutatud ühenduse tugilabor, kes saadab need edasi riiklikele laboritele, et võimaldada vaktsiiniviruste isolatsiooni kinnitamist.

Riiklikud laborid esitavad kõik hemaglutineerivad agensid ühenduse tugilaborile.

3. Isolaatide tüübi täiendav määramine ja nende iseloomustamine

Ühenduse tugilabor peaks võtma riiklikest laboritest vastu kõik hemaglutinatsiooni tekitavad viirused täiendavateks antigeeni- ja geeniuuringuteks, et kooskõlas tugilabori funktsioonide ja kohustustega oleks võimalik paremini mõista haigus(t)e episitoloogiat ühenduses.

4. PEATÜKK

Kiirtestid Newcastle'i haiguse viiruse ja antikehade avastamiseks

Järgnevalt on lühidalt kirjeldatud kiirteste Newcastle'i haiguse viiruse avastamiseks vaktsineeritud lindudel ning antikehade avastamiseks vaktsineerimata lindudel.

1. Newcastle'i haiguse viiruse avastamine

Nakkuse diagnoosimiseks vaktsineeritud lindudel on kasutatud mitmeid kiirteste, mille abil avastatakse Newcastle'i haiguse antikehad otse. Praegusel ajal kõige sagedamini kasutatavad testid on hingetoru pikilõigete fluorestseerivate antikehade test ja aju peroksidaasi antikehade test. Ei ole alust kahelda, et Newcastle'i haiguse viiruse nakkuste puhul ei võiks kasutada ka teisi otseseid antigeeni määramise teste.

Selliste testide puuduseks on see, et on raskendatud kõikide võimalike Newcastle'i haiguse viiruse paljunemiskohtade uurimine vaksineeritud lindude puhul. Nii näiteks ei välista tõendite puudumine viiruse esinemise kohta hingetorus viiruse paljunemist sooles. Newcastle'i haiguse diagnoosimisel ei soovitata tavapäraseks kasutamiseks ühtki otsest määramismeetodit, kuigi teatavatel asjaoludel võivad sellised testid olla kasulikud.

2. Antikehade avastamine vaksineerimata lindude puhul

Enamik Newcastle'i haiguse diagnostikaga tegelevatest laboritest tunnevad hemaglutinatsiooni inhibitsiooni testi ning allpool kirjeldatud soovitusel käsitlevad kõnealuse testi kasutamist viiruse antikehade mõõtmiseks. Viiruse antikehade määramiseks võib edukalt kasutada ka ensüümset immunosorbenttesti (ELISA). Kui soovitakse kasutada ELISAt piirkondliku labori tasandil, on soovitatav, et testi tegemist jälgiks II lisas osutatud riiklik labor.

a) Proovid

Vereproovid tuleks alla 20 linnu suuruste karjade puhul võtta karja kõikidelt lindudelt ning suuremate karjade puhul 20 linnult (sellega saadakse karja suurusest sõltumata 99 % tõenäosus vähemalt ühe positiivse seerumi avastamiseks, juhul kui vähemalt 25 % karjast on positiivne). Verel tuleks lasta hüübida ning seerum testimiseks eraldada.

b) Antikehade uuring

Üksikute seerumiproovide puhul tuleks testida nende võimet inhibeerida Newcastle'i haiguse viiruse hemaglutineerivat antigeeni 6. peatükis määratletud standardsete hemaglutinatsiooni inhibitsiooni testide puhul.

On erinevaid arvamusi selle kohta, kas HI-testi jaoks tuleks kasutada 4 või 8 hemaglutiniini ühikut. Ilmselt on mõlemad variandid võimalikud ning valik peaks jääma riiklike laborite teha. Kasutatakse antigeeni mõjutab siiski sisaldust, mille puhul käsitatakse seerumit positiivsena: 4 hemaglutineeriva ühiku puhul on positiivse seerumi tiiter vähemalt 2^4 ning 8 hemaglutineeriva ühiku puhul vähemalt 2^3 .

5. PEATÜKK

Hemaglutinatsioonitest (HA-test)

Reaktiivid

1. Fosfaadiga puhverdatud isotooniline soolalahus (0,05 M), pH 7,0–7,4.
2. Erütrotsüüdid, mis on võetud vähemalt kolmelt eriliselt patogeenvabalt kanalt (kui see ei ole võimalik, võib verd võtta korrapärase järelevalve all olevatelt Newcastle'i haiguse viiruse antikehadest vabadelt lindudelt) ning pandud kokku liitprooviks võrdses koguses Alseveri lahuses. Rakke tuleks enne kasutamist pesta kolm korda fosfaatpuhvri lisandiga keedusoolalahuses. Testi jaoks soovitatakse 1 % (hematokritarv) suspensiooni fosfaatpuhvri lisandiga keedusoolalahuses.
3. Standardantigeenina soovitatakse kasutada Newcastle'i haiguse viiruse tüve Ulster 2C.

Töö käik

- a) Plastmassist mikroitiiterplaadi igasse auku valatakse 0,025 ml fosfaatpuhvri lisandiga keedusoolalahust (kasutada tuleks V-kujulise põhjaga auke).
- b) Esimesse auku lisatakse 0,025 ml viirussuspensiooni (nt allantoisivedelikku).
- c) Mikroitiiter-lahjendaja abil tehakse viirusest järjest kahekordsed lahjendused üle kogu plaadi (1:2 – 1:4096).
- d) Igasse auku lisatakse veel 0,025 ml fosfaatpuhvri lisandiga keedusoolalahust.
- e) Igasse aku lisatakse 0,025 ml 1 % erütrotsüüte.
- f) Segatakse kergelt koputades ning viiakse temperatuurini 4 °C.
- g) Tulemused loetakse plaatidelt 30–40 minutit hiljem, kui kontrollaugud on settinud. Tulemuste lugemiseks kallutatakse plaati kergelt ning jälgitakse, kas erütrotsüüdid voolavad tilgakujuliselt või mitte. Hemaglutinatsioonita aukudes peaks voolu kiirus olema sama mis viiruse kontrollaukudes.

- h) Hemaglutinatsiooni tiiter on kõrgeim lahjendus, mille puhul tekib erütrotsüütide aglutinatsioon. Asjaomast lahjendust võib käsitada selliselt, et see sisaldab ühte hemaglutineerivat ühikut. Täpsem meetod hemaglutinatsiooni tiitri määramiseks on viiruse hemaglutinatsioonitest esialgsete lahjenduste väikese ulatuse puhul, st 1:3, 1:4, 1:5, 1:6 jne. Seda meetodit soovitatakse kasutada antigeeni täpseks ettevalmistamiseks hemaglutinatsiooni inhibitsiooni testide jaoks (vt 6. peatükk).

6. PEATÜKK

Hemaglutinatsiooni inhibitsiooni test (HI-test)

Reaktiivid (vt 5. peatükk)

- a) Fosfaatpuhvri lisandiga keedusoolalahus.
- b) Viirust sisaldav allantoisivedelik, mida on lahjendatud fosfaatpuhvri lisandiga keedusoolalahusega ning mis sisaldab 4 või 8 hemaglutineerivat ühikut 0,025 ml kohta.
- c) 1 % kana erütrotsüüdid.
- d) Kana negatiivne kontrollseerum.
- e) Positiivne kontrollseerum.

Töö käik

- a) Plastmassist mikrotiiterplaadi igasse auku valatakse 0,025 ml fosfaatpuhvri lisandiga keedusoolalahust (V-kujulise põhjaga augud).
- b) Plaadi esimesse auku pannakse 0,025 ml seerumit.
- c) Mikrotiiter-lahjendaja abil tehakse seerumist järjest kahekordsed lahjendused üle kogu plaadi.
- d) Lisatakse 0,025 ml lahjendatud allantoisivedelikku, mis sisaldab 4 või 8 hemaglutineerivat ühikut.
- e) Segatakse kergelt koputades ning plaat jäetakse seisma vähemalt 60 minutiks temperatuurile 4 °C või vähemalt 30 minutiks toatemperatuurile.
- f) Igasse auku lisatakse 0,025 ml 1 % erütrotsüüte.
- g) Segatakse kergelt koputades ning viiakse temperatuurile 4 °C.
- h) Tulemused loetakse plaatidelt 30–40 minutit hiljem, kui kontrollerütrotsüüdid on settinud. Selleks kallutatakse plaati kergelt ning uuritakse, kas erütrotsüüdid voolavad tilgakujuliselt või mitte ning sama kiirusega nagu kontrollaugud, mis sisaldavad üksnes erütrotsüüte (0,025 ml) ja fosfaatpuhvri lisandiga keedusoolalahust (0,05 ml).
- i) HI-tiiter on kõrgeim antiseerumi lahjendus, mis tekitab 4 või 8 viirusühiku täieliku inhibitsiooni (hemaglutineerivate ühikute nõutava sisalduse kinnitamiseks tuleks iga testi puhul teha ka hemaglutinatsiooni tiitrimine).
- j) Tulemused kehtivad juhul, kui 4 hemaglutineeriva ühiku puhul saadakse negatiivse kontrollseerumiga tiiter alla 2³ või 8 hemaglutineeriva ühiku puhul alla 2² ning tiiter, mis on positiivse kontrollseerumi teadaolevast tiitrist ühe lahjenduse võrra erinev.

7. PEATÜKK

Intratserebraalse patogeensuse indeksi test

- 1) Äsja kogutud nakkuslik allantoisi vedelik (hemaglutinatsiooni tiiter üle 2⁴) lahjendatakse 1:10 steriilses isotoonilises soolalahuses (antikehi kasutada ei tohi).
- 2) 0,05 ml lahjendatud viirust süstitakse intratserebraalselt 10 ühepäevasele tibule (st 24–40 tundi pärast koorumist). Tibud peaksid olema koorunud munadest, mis on pärit erilisest patogeenvabast karjast.
- 3) Linde uuritakse iga 24 tunni järel kaheksa päeva jooksul.
- 4) Igal vaatlusel antakse igale linnule hinne: 0 = terve, 1 = haige, 2 = surnud.
- 5) Indeks arvutatakse järgmise näite kohaselt:

Kliinilised tunnused	Päevi pärast nakatamist (lindude arv)								Kokku	Summa
	1	2	3	4	5	6	7	8		
terve	10	4	0	0	0	0	0	0	14 × 0	= 0
haige	0	6	10	4	0	0	0	0	20 × 1	= 20
surnud	0	0	0	6	10	10	10	10	46 × 2	= 92
									Kokku = 112	

Indeks = keskmine hinne linnu kohta ühe vaatluse käigus = $112/80 = 1,4$

8. PEATÜKK

Laikude moodustamise võime hindamine

- 1) Tavaliselt on kõige parem kasutada viiruse lahjenduste rida, et tagada plaadil optimaalne arv laike. Piisama peaks kümnekordsetest lahjendustest kuni 10^{-7} fosfaatpuhvri lisandiga keedusoolalahuses.
- 2) 5 cm läbimõelduga Petri tassides valmistatakse ühinenud monokihid tibu embrüorakkudest või sobiv rakuliin (nt Madin-Darby veise neer).
- 3) 0,2 ml iga viiruselahjendust lisatakse kahte Petri tassi ja lastakse viirusel imenduda 30 minutit.
- 4) Nakatatud rakud pestakse kolm korda fosfaatpuhvri lisandiga keedusoolalahusega ning kaetakse asjakohase söötmega, mis sisaldab 1 % agarit (w/v) ja 0,01 mg/ml trüpsiini või ei sisalda trüpsiini. Oluline on, et kattesöötmele ei lisataks seerumit.
- 5) Pärast 72tunnist inkubeerimist 37 °C juures peaksid laigud olema piisavalt suured. Laigud on kõige paremini nähtavad, kui katteks olev agar eemaldatakse ja rakkude monokiht värvitakse kristallviolettiga (0,5 % w/v) 25 % v/v etanoolis.
- 6) Kõikide viiruste puhul peaks tekkima selged laigud, kui viirusi inkubeeritakse trüpsiini juuresolekul kattekihis. Kui trüpsiin kattekihis puudub, tekivad laigud üksnes kanade suhtes virulentsete viiruste puhul.

IV LISA

NEWCASTLE'I HAIGUSE RIIKLIKE LABORITE LOETELU

BELGIA	Institut National de Recherches Vétérinaires Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles
TAANI	National Veterinary Laboratory Poultry Disease Division Hangøvej 2 DK-8200 Aarhus N.
SAKSAMAA LIITVABARIIK	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Riems (Friedrich-Löffler-Institut) D-O-2201 Insel Riems
PRANTSUSMAA	Centre national d'études vétérinaires et alimentaires, Laboratoire central de recherches agricoles et porcines BP 53 F-22440 Ploufragan
KREEKA	Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παρασιτικών Νοσημάτων Νεαπόλεως 25 Αγ. Παρασκευή — Αθήνα, Ελλάδα
IRIMAA	Veterinary Research Laboratory Abbotstown Castleknock, IRL-Dublin 15
ITAALIA	Istituto Zooprofilattico Sperimentale di Padova Via G. Orus n. 2 I-35100 Padova
LUKSEMBURG	Institut National de Recherches Vétérinaires Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles
MADALMAAD	Centraal Diergeneeskundig Instituut Vestiging Virologie Houtribweg 39 NL-8221 RA Lelystad
PORTUGAL	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica 701 1500 Lisboa
HISPAANIA	Laboratorio de Sanidad y Producción Animal Zona Franca, Circunvalación - Tramo 6 Esquina Calle 3 E-08004 Barcelona
ÜHENDKUNINGRIIK	Central Veterinary Laboratory New Haw, Weybridge GB-Surrey KT15 3NB

V LISA

ÜHENDUSE TUGILABOR NEWCASTLE'I HAIGUSE JAOKS

Labori nimi:

Central Veterinary Laboratory
New Haw
Weybridge
Surrey KT15 3NB
Ühendkuningriik

Newcastle'i haiguse jaoks määratud ühenduse tugilabori ülesanded ja kohustused on:

- 1) kooskõlastada komisjoniga konsulteerides liikmesriikides kasutatavad Newcastle'i haiguse diagnostikameetodid, eelkõige:
 - a) liigitada, ladustada ja tarnida Newcastle'i haiguse viiruse tüvesid seroloogiliste testide jaoks ning antiseerumite valmistamiseks;
 - b) tarnida riiklikele tugilaboritele standardseerumeid ja muid võrdlusreaktiive, et standardida liikmesriikides kasutatavaid teste ja reaktiive;
 - c) koostada ja hooldada Newcastle'i haiguse viirusetüvede ja isolaatide kogu;
 - d) korraldada ühenduse tasandil diagnostikaprotseduuride regulaarseid võrdluskatseid;
 - e) koguda ja kõrvutada andmeid ja teavet ühenduses kasutatavate diagnostikameetodite ja läbiviidud katsete tulemuste kohta;
 - f) iseloomustada Newcastle'i haiguse viiruse isolaate kõige kaasaegsemate olemasolevate meetodite abil, et võimaldada mõista paremini Newcastle'i haiguse episitoloogiat;
 - g) pidada sammu Newcastle'i haiguse järelevalve, episitoloogia ja ärahoidmise arenguga kogu maailmas;
 - h) säilitada teadmisi Newcastle'i haiguse viiruse ja muude asjakohaste viiruste kohta, et võimaldada kiiret eristusdiagnoosi;
 - i) koguda põhjalikke teadmisi Newcastle'i haiguse likvideerimiseks ja tõrjeks kasutatavate immunoloogiliste veterinaaravimite valmistamise ja kasutamise kohta;
- 2) aidata aktiivselt kaasa Newcastle'i haiguse puhangute diagnoosimisel liikmesriikides, uurides diagnoosi kinnitamiseks, iseloomustamiseks ja episitoloogiliseks uurimiseks laborile saadetud viirusisolaate;
- 3) hõlbustada laboridiagnostika ekspertide väljaõpet või ümberõpet, et ühtlustada diagnostikamenetlusi kogu ühenduses.

VI LISA

NEWCASTLE'I HAIGUS

— KIRJATUVID

— KODULINDUDENA PEETAVAD LINNUD

1. Asukoht:
 - tuvila:
 - ettevõtte:
2. Omaniku/omanike nimi/nimed ja aadress/aadressid:
3. Newcastle'i haiguse kahtlus
 - a) kuupäev:
 - b) alus:
 - c) arv: — haiguskahtluse hetkel peetud tuvid:
 - kodulindudena peetavad linnud:
4. Newcastle'i haiguse kinnitus
 - a) kuupäev:
 - b) kinnitamise meetod:
 - c) kinnitamise ajal täheldatud kliinilised tunnused:
5. Vaktsineerimisstaatus haiguskahtluse tekkimise ajal:
6. Liikumispiirangu kehtestamise kuupäev:
7. Liikumispiirangu peatamise kuupäev:
8. Punktis 1 osutatud ettevõtte tavalast ühe kilomeetri raadiuses asuvate linnukarjade arv:

—

VII LISA

SITUATSIOONPLAANIDE MIINIMUMKRITERIUMID

Situatsioonplaanid peavad vastama vähemalt järgmistele kriteeriumidele:

- 1) riiklikul tasandil kriisikeskuse asutamine, milles kooskõlastatakse asjaomases liikmesriigis kõiki tõrjemeetmeid;
 - 2) kohalike loomatauditõrje komisjonide loetelu koos asjakohaste vahenditega, et kooskõlastada tauditõrjemeetmeid kohalikul tasandil;
 - 3) üksikasjalik teave tõrjemeetmetesse kaasatud töötajate kohta, nende erialateadmised ja vastutus;
 - 4) iga kohalik loomatauditõrje komisjon peab olema suuteline võtma kiiresti ühendust haiguspuhanguga otseselt või kaudselt seotud isikute või organisatsioonidega;
 - 5) seadmete ja materjali kättesaadavus tauditõrjemeetmete nõuetekohaseks võtmiseks;
 - 6) üksikasjalik juhend haiguse või nakkuse kahtluse ja sellele kinnituse saamise korral võetavate meetmete kohta, s.h korjuste hävitamiseks kavandatavad meetmed;
 - 7) koolituskavad ja haldusprotseduur asjaomaste erialateadmiste säilitamiseks ja arendamiseks;
 - 8) diagnostikalaboritel peavad olema vahendid tapajärgse kontrolli, seroloogia, histoloogia jms tegemiseks, ning neis tuleb säilitada kiirdiagnosiks vajalikud oskused. Tuleb korraldada proovide kiire transport;
 - 9) üksikasjad erakorralise vaktsineerimise taastehtestamise korral vajamineva Newcastle'i haiguse vaktsiini eeldatava koguse kohta;
 - 10) sätted, millega tagatakse situatsiooniplaanide rakendamiseks vajalikud õiguslikud alused.
-